

Kjøbenhavns-Posten.

Anden Aargang.

No. 68. 1828.

Fredagen den

22. August.

Om Blade-Literaturen.

Vore mange Blade ere i visse Henseender (dog neppe i Hensyn til Skjønheden eller Reenheden) at ligne med Listerne paa Marken; de saae ikke, de høste ikke, de samle ikke i Lade, men alligevel sørger deres himmelske Fader Apollo for dem, skiondt han for det meste kun har liden Bløde af dem; men han sørger og som oftest derefter.

Det vilde unægtelig være til megen Gavn for Literaturen, Publicum, og for de periodiske Blades Udgivere selv, om to eller tre af vore bedste Dag- eller Ugeskrivter forenedes til eet. Med større Midler og i en mere udbredt Virkefreds udrettes altid mere, end med mindre og i en mere indskrænket. Der er neppe noget af vore nuværende periodiske Blade af blandedt Indhold, der har saa stort et Publicum, at det kan siges at være Nationallæsning; men til et saadant Blad var det netop vi trangte. Non multa sed multum, ønskede vi os helst, især i denne Literaturgreen; ikke en broget Mængde Døgnskrivter, men nogle faa af rigere Indhold.

Maaskee undgik man ogsaa ved en saadan Forening de smaaelige Feider, selv de bedre Blade føre med hverandre. Medens kun nogle enkelte Læsere finde Moroe heri, kiede slige uendelige Kieblerier dog det store Publicum, de nedværdige Literaturen og udarte omsider blot til uanstændige Personligheder.

Naar man overseer den lange Liste paa vore Dag- og Ugeblade*), skulde man troe, at der i denne Henseende ikke kunde klages over nogen Mangel i vor Literatur. Men un-

dersøger man disse Skrivter nærmere, vil man finde, at de fleste kun indeholde lidet og udrette endnu mindre. Forunderlig og komisk er ikke desmindre i visse Henseender denne brogede Mængde at stue i en Literatur, hvis Publicum i Almindelighed er lidet, og i en Periode, hvor det endnu er mindre end sædvanligt. For en Deel er Bladskriveriet en Folge af Dagdriveriet. I fordums Dage skrevo Genierne, som f. Ex. Besset, „Blade for Dagdrivere“ (om man saaledes tør oversætte hans: *vosre Serviteur otiosis*); nu skrive Dagdriverne Blade for Genierne (thi desværre kun faa af disse befatte sig med eller understøtte den periodiske Literatur). Den, der ikke gider bestilt andet, skriver, som Harlequin Patriot, et Ugeblad. Den, der ikke har lært noget selv, tilbyder sig ugentlig at lære andre noget; den, der er saa kiedsom som Kiedsomheden selv, vil moere sine Medborgere. Finder En det under sin Værdighed eller Mæghelighed at hugge Brænde, eller staae paa Hjornet med en Bærebør (hvor hans egentlige Post var), saa begynder han at skrive for det store Publicum, skiondt Brændebuggen og Dagleier- Arbeid vissefælg vilde indbringe meer og tiene det store Publicum bedre; thi Bladskriveriet i Almindelighed er et saa usælsk Erhverv, at kun den, som intet andet Erhverv har, griber dertil: hvorledes da Bladene maae vorde, er let at bedømme. Det, Abonnenterne betale for deslige Blade, er egentligen at ansee som milde Gaver; men det er vist, at de hellere maatte give Forfatteren disse for ikke at skrive. Man stifter Selskaber til forulykkede Videnskabsmands Redning, og for at opmuntre til Skrivters Udgivelse; skulde man ikke engang oprette et for at standse visse Skrivters Udgivelse, og saae visse Forfattere til at opgive Skriveriet? Vi have nuomfunder u lærde Literati, ligesom u studerede Jurister. Vel maa det indrømmes, at som der mueligen blandt disse sidste kunde findes Noget, som kunde giøre en (stet) studeret Jurist til

*) Antallet af samtlige periodiske Blade i Danmark angive udenlandske Tidsskrifter til 80; det vilde være interessant, om et af vore egne Blade meddeelte en fuldstændig Fortegnelse derover.

paa hvem af Parterne der har Ret, og forsvarer sin Sag med Grunde, som paa hvem der forstaaer at anbringe den meest bidende Persifflage, de vittigste Sarkasmer, og de største Personlitterer og Grovheder mod sin Modstander, er det ikke at undres over, at han i de fleste Tilfælde ogsaa virkelig har havt Latteren for sig. — I de Anekdoter og Indfald af det ovennævnte Bærk, vi her vilde meddele, er det imidlertid en Selvfølge, at vi kun indskrænke os til de Meddelelser, som ikke bære hiint lokale og polemiske Præg.

~~~~~

Med et lystigt Gjaestebud (i W.), hvor man saae fattige Digtere, rige Kjøbmænd og modige Krigere, faldt Talen paa Penges Værd. En riig Jøde paastod, at Penge regjerede Alt i Verden, at Penge overveiede Mod, Talent o. s. v. En Maler, der var nærværende, kom i Harnisk over denne Paastand, og vilde kaste Jøden en Flaske i Hovedet. Denne retirerede sig, ved at træde hen for et stort Speil, og raabte: „Vogt Dem, De slaar Speilet itu!“ Maleren skjædte og satte Flasken bort. — „Nu?“ sagde Jøden, „seer De at jeg har Ret, og at Penge regjere Verden? Hvis det havde været Dem, der stod for Speilet, saa havde jeg sgu kastet Dem Flasken i Hovedet og betalt Speilet!“

~~~~~

Doctor Debel er stærk i Calembourgs. En af de bedste af ham er følgende. En smuk Dandsferinde stod og kjælede for sin Hund. Doctor Debel spurgte hende: „Vous aimez les chiens?“ — „Oui, je les aime beaucoup.“ — „Ah, aimez - moi aussi, car je suis un' espèce de chien.“ — „Comment done?“ — „Je suis autri - chien.“

(Fortætted.)

Kjøbenhavnspostens Nyheder.

~~~~~

Deres Kongelige Hoiebeder Prindsesse Wilhelmine Maries og Prinds Frederik Carl Christians høie Formælingsfest er nu bestemt at skulle finde Sted i Begyndelsen af November d. 21. (man nævner den 7de). Nielses-Cantaten er sat i Musik af

Schall, hvormod Weyse komponerer Musikken til en Cantate af Guldberg, som Dagen efter Nielsen vil blive opført i Trinitatis Kirke. Fest-Forestillingen paa det Kongl. Theater vil blive opført den paafølgende Torsdag; Kuhlau komponerer Musik til det af Heiberg skrevne Stykke, hvori, efter Forskydende, ogsaa Melodierne til nogle gamle Kæmpeviser blive benyttede.

I disse Dage ere Thorvaldsens fire runde Basreliefs, forestillende: Jupiter, som af Nemesis lader sig foreløse Mennekesens Gjerninger (Retfærdighedens Symbol); Minerva, der bringer Liv i det af Prometheus forfærdigede Leermenneske (Symbol paa Videnskabelighedens oplivende Aand); Hebe, som rækker den i Olympen optagne Herkules Nectarfaalen (Symbol paa den fornyede Kraft); og Esculap og Hygiea (Sundhedens Symbol) — blevne opstillede paa deres Plads paa Slottets Facade. (En Beskrivelse over disse Kunstværker, som har Fru Brun til Forfatterinde, læses i Athene, 1815, 4de Bind Pag. 27.) — Efter Forskydende skal den imellem disse Basreliefs indsatte Marmortavle indeholde en Inscription, som angiver de vigtigste Aarstal for Slottets Historie.

Forestillingerne paa det Kongl. Theater i denne Saison ere bestemte at aabnes Mandagen den 1ste Sept. med Shakespeares Romeo og Julie. Romeos Rolle udføres af Hr. Nielsen, og Julies (som først var i Md. Andersens Hænder, men af hende er afgivet) af Fr. J. Pätges. I samme Uge er endnu en anden Nyhed: Paestellos Landsbysangerinder, bestemt til Opførelse.

Auctionen over Logerne, som fandt Sted i Mandags og Tirsdags, har i Aar fremført et langt uheldigere Resultat end ifør; man har anslaaet at Theaterkassen iaar faaer 5 til 6000 Rbd. mindre i Indtægt end i f. A.; Søndags-Logerne bleve stættest betalte, og Torsdags-Logerne (da paa denne Aften Formælings- og Fødselsdags-Forestillingerne ventes givne) bedst.

Det heri Staden værende Selskab: Kunst-Foreningen, agter i Løbet af næste Maaned at foranstalte en Malerie-Udstilling, som fornemmelig vil komme til at indeholde endeel af Juels hist og her adspredte Arbejder. — Dette Selskab bestaaer, som bekendt, af et Antal danske Kunstnere og Videnskabsmænd; Hr. Justitsraad Brøstrup er for Tidens Selskabs Formand.

Udgiven af N. P. Liunge. Trykt hos J. Behrend.

For dette Blad, som, med Kongelig aftenaaadigt Tilladelse, forsendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdømmene, tegner man sig heri Staden paa Hjernet af Adelsgaden og Gøttersgaden No. 8 i Stuen, og, i Provindierne, paa alle Kongelige Postcontoirer.